

Zpravodaj

5/2000

KOLPINGOVA DÍLA ČESKÉ REPUBLIKY

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.
telefon, fax: ++ 420 - 616 - 620 207, 219 07, web: www.kolping.cz, e-mail: kolping@kolping.cz

VSTOUPÍME DO 3.TISÍCILETÍ....

To je něco! Začíná první liturgický rok nového tisíciletí! A začíná Advent, společně se zamysleme, jak jej prožijeme správně.

ADVENT. - To je docela hezké slovo. Slova mohou být i prázdná. Toto slovo skrývá nádhernou náplň. Splnění Boží úmluvy, Božích slibů. Bůh něco lidem slíbil? Na mnoha místech ve Starém zákoně o tom čteme. Bůh pošle na svět, který je zatížený zlem Vykupitele, Mesiáše.

Slovo ADVENT znamená Příchod. Advent - Příchod je slovo nabitě otázkami: Kdo přichází, kdy přijde, kam přijde, proč přijde - jakým způsobem. Na všechny otázky dává adventní doba postupně odpověď.

Přichází Mesiáš, náš Vykupitel, Ježíš Kristus. A nejedná se o jeden příchod, ale o tři příchody. Stručně řečeno: Kristus přišel, přichází a přijde. Pokud máte rádi cizí slova, můžeme mluvit o příchodu historickém, aktuálním, eschatologickém.

Co znamená příchod historický? To, že se Ježíš narodil před 2000 lety, jak jsme si celý Svatý rok připomínali? Že se kdysi dávno narodil v Betlémě v Judeji? Ono je to tak: Ježíš se rodí pro každého z nás, rodí se v nás a přichází ke každému z nás. Přichází k nám každodenně ve slově Božím, ve svatém přijímání, v událostech našeho života, v lidech, kteří jsou kolem nás a mno-

OBSAH

1. Vstoupíme do 3. tisíciletí	2 - 3
2. Politika je služba	4 - 6
3. Zajímavosti ze Šumavy	7
4. Mezinárodní halový fotbalový turnaj	8 - 9
5. Setkání zástupců Kolpingových rodin	10 - 13
6. Kolpingova rodina Blansko	14 - 15
7. Marcela Dítěťová s manželem Petrem ve věčném městě	16 - 17
8. Ve Waldsassenu již Kolpingovo dílo České republiky znají	18 - 19
9. Gregor Federhen na návštěvě ve Žďáře nad Sázavou	20
10. Tomáš Halík navštívil Šumavu	21 - 22
11. Semináře ve Wendgräben	23
12. Zprávy z Mezinárodního KD	24
13. Kontinentální shromáždění KD v Lucemburku	25 - 27
14. Akce, na kterých byste neměli chybět	28

VSTOUPÍME DO 3.TISÍCILETÍ....

ha příhodách, kterým bychom třeba řekli šťastné náhody. Přichází k nám i v bolesti.

A Kristus přijde - na konci času, aby završil dějiny všeho, co bylo stvořeno, nepřesně se říká "na konci světa". A kdy to bude? To ví jen Bůh sám, neví to ani andělé. Máme se na to těšit, nebo se máme bát? Křesťané prvních století se těšili, byli i mezi nimi ti, kteří Ježíše viděli ještě před nanebevstoupením. Často se modlili: "Přijď, Pane Ježíši" - "Maranatha". I my se můžeme

těšit, je na co. Určitě. Vždyť už nyní se stýkáme s tím, kdo nás má hrozně rád, kdo pro naši záchranu zemřel, kdo jako první ze všech lidí vstal z mrtvých, abychom i my mohli mít věčný život a to s tělem i duší, v plné radosti. Není to konec všeho. Je to nový počátek pro všechno stvořené. Vždyť vše dobré a krásné co je bude zachováno a zušlechťeno. Naše těla budou podobná tělu, jaké měl oslavený zmrtvýchvstalý Ježíš.

Aby to platilo i pro nás, je zde podmínka. Žít s Kristem podle jeho přikázání, jeho zásad. A protože se vždycky nepovede, mohla by to být katastrofa. Co teď? Naštěstí pro nás nám Kristus dal svůj velikonoční dar - svátost smíření - odpouštění.

Budeme-li se s ním setkávat v tomto adventu, budeme ho lépe znát. To setkání na konci času nebo když budeme umírat a naše duše tento svět opouštět, bude setkáním s dobrým známým, který nás má rád. S naším přítelem, Ježíšem, soudcem a bratrem, který je spravedlivý, ale také milosrdenství samo.

Aby tomu tak bylo, nenechejme si advent proklouznout mezi prsty ve chvatu a shonu, ale začněme přijetím svátostí smíření - kdy se setkáme s ním - odpouštějícím.

Každý den se s ním setkáváme v modlitbě, četbě Písma svatého a často i na mši svaté a v eucharistii.

Chceme-li správně prožít Vánoce, musíme dobře prožít každý adventní den.

Radostné osobní setkání s narozeným Ježíšem - Spasitelem, jeho poženání a milost přeji Tobě i všem Tobě blízkým. Také mnoho radosti a načerpání nadpřirozené energie do dalších dnů.

O. Tišek

Politika je služba

Navzdory překotnému rozvoji vědy a techniky doprovázenému vývojem stále nových zá- zraků lidské civilizace žije většina obyvatel na- ší planety v bídě. To je skutečnost, která nedá- vá spát mnoha politikům na celém světě. Křesťanští politikové a křesťansky smýšlející občané stojí při hledání řešení stále se prohlubujícího rozdílu ve vývoji jednotlivých zemí v první řadě. Nepřekvapí proto, že skupina Parlamentu Italské republiky pro iniciativu poli- tiků k jubilejnímu roku 2000 pozvala politiky a politické pracovníky k účasti na mezinárod- ním setkání křesťanské či křesťanstvím inspi- rované politické reprezentace z celého světa, pořádaného u příležitosti jubilejního Svatého roku 2000 ve Vatikánu, aby se pokusili přispět do diskuse o hledání východiska z tohoto ne- důstojného stavu.

Zúčastnění představitelé se zamýšleli pře- devším nad třemi problémy současného vývo- je. Jednak problémem rostoucího zadlužení nejchudších zemí, dále znepokojivým růstem porušování lidských práv v některých částech světa a konečně vztahem mezi globalizací a e- tikou. Konference si samozřejmě nemohla klást za cíl dané problémy vyřešit. Jejím úče- lem bylo na uvedené problémy poukázat a za- vázat křesťansky smýšlející politiky k jejich aktivnímu řešení. Odmyslíme-li si totiž pro- blém rostoucího dluhu třetího světa, pak otáz- ky rozdělení bohatství a lidských práv jsou pri- márními otázkami života i v nejvyspělejších

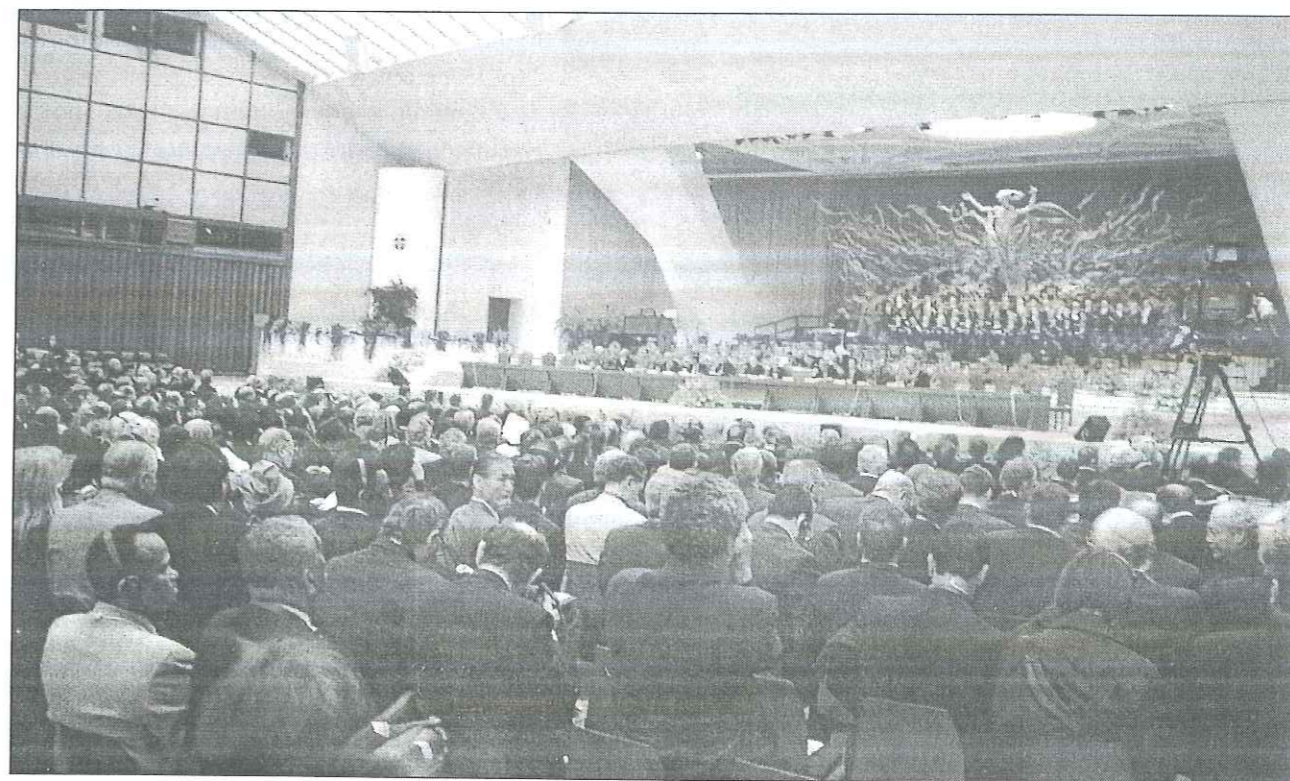
společnostech. Neboť jak je možné, že i v těchto zemích živoří stále větší počet občanů na okraji společnosti, ne- schopeni najít v ní pro sebe důstojné místo? Jak je možné, že bohatí jsou stále bohatší a chudí stále chudší? Je nutné, aby byly statky tak nerovnoměrně rozděleny? Podobně se můžeme ptát i pokud jde o lidská práva. Skutečně jsme si před zákonem všichni rovni? Jak je to s právy menšin? S právy žen a dětí? A mohli bychom pokračovat. Jak se s tě- mito uvedenými a desítkami a stovkami dalších problémů vypořádává křesťanská morálka? Nejsou nebo nebyli křesťanští demokraté u moci v řadě více či méně vyspě- lých zemí? Co udělali křesťanští politikové pro odpověď na položené otázky? Jak se projevilo křesťanské smýšlení při navrhování a přípravě zákonů a při správě věcí veřej- ných?

Politika je služba

Určitě bude žádoucí mít trvale na paměti některá slo- va, která při této příležitosti pronesl k zúčastněným Svatý otec na závěr setkání. Nebyla to slova objevná. Svatý otec formuloval pouze ty zásady, které by měly být pro každé- ho politika tak samozřejmé, jako je dnes počítač a tiskár- na pro běžného úředníka v kanceláři. Ale je tomu skuteč- ně tak? Máme stále na mysli, že politika je pouze použí- vání legitimně dané autority za účelem dosažení společné- ho dobra všech členů společnosti? Svatý otec říká, že poli- tika by měla být prováděna v duchu služby. Křesťané, kteří se politiky účastní, by tudíž měli jednat podle toho. Zapomenout na sobectví a hledání osobních výhod či vý- hod své strany a místo toho se snažit o dosažení dobra pro všechny a především těch nejslabších členů naší společ- nosti.

Prvořadým zájmem politických představitelů musí být podle slov Svatého otce spravedlnost. Spravedlnost, je- jímž účelem není jen vytvoření podmínek rovných příle- žitostí pro všechny občany, ale taková spravedlnost, která by měla zvýhodňovat ty, kteří z důvodu svého sociálního postavení, nedostatečného vzdělání, zdravotního stavu ne- bo z jiných důvodů jsou náchylní spadnout až na samotné dno společnosti, odkud už nenajdou sílu se odrazit.

Svatý otec apeloval na většího ducha solidarity mezi bohatými a chudými. Ano, trh je důležitý z hlediska pozi-

Politika je služba

tivního vlivu na lidskou svobodu a tvořivost, ale má tendenci působit bez jakýchkoliv morálních ohledů. Jediným kritériem úspěšnosti je maximalizace zisku. A zde je úloha křesťanských politiků, aby hledali cesty, jak sloučit zákonitosti působení nezkroceného trhu s právem na spravedlnost a solidaritu. Pouze v tom vidí Svatý otec možnost, jak zajistit mírovou budoucnost našeho světa a odstranit kořeny konfliktů a války. "Mír je ovocem spravedlnosti", říká Svatý otec.

Jsme-li aktivní politikové, naše přesvědčení už nemůže zůstat jen věcí naší vlastní víry, ale máme povinnost nabízet je i široké veřejnosti. Musíme tak činit v rámci legislativního procesu přesně ve významu slov, že pozitivní právo nemůže být v protikladu s právem přirozeným. Přirozeným právem přitom nemyslíme nic jiného, než vyjádření primárních a podstatných norem regulujících morální život a následně vlastnosti, nejdůležitější požadavky a nejušlechtlejší hodnoty lidské osobnosti. Základnou těchto hodnot nemohou být dočasné a měnitelné většinové názory, ale pouze poznání objektivního morálního práva, které je jako "přirozené právo" napsáno v lidských srdcích. To znamená, že právo, ať už jde o jakoukoliv oblast jeho aplikace, musí vždy odrážet a podporovat člověka jako takového. To znamená v celé šíři jeho duchovních, hmotných, osobních, rodinných a společenských potřeb.

Zejména v dnešní pluralistické společnosti jsou křesťanští zákonodárci konfrontováni s myšlenkami a zájmy, které neodpovídají jejich přesvědčení. Jejich posláním je v tuto chvíli využít své křesťanské moudrosti, která jim pomůže najít způsob, jak správně sladit jejich povinnosti legislativců s povinností křesťanů. Úkolem křesťanů dneška není utíkat z reálného světa, do kterého nás Bůh stvořil, ale spíše nést svědectví své vlastní víry a být věrni svým principům v obtížných a stále se měnících situacích, jež jsou vlastní dnešnímu světu politiky.

Tolik nejdůležitější slova Svatého Otce. Kéž by dopadla na úrodnou půdu.

Ing. Stanislav Bělehrádek
Předseda Kolpingova díla ČR

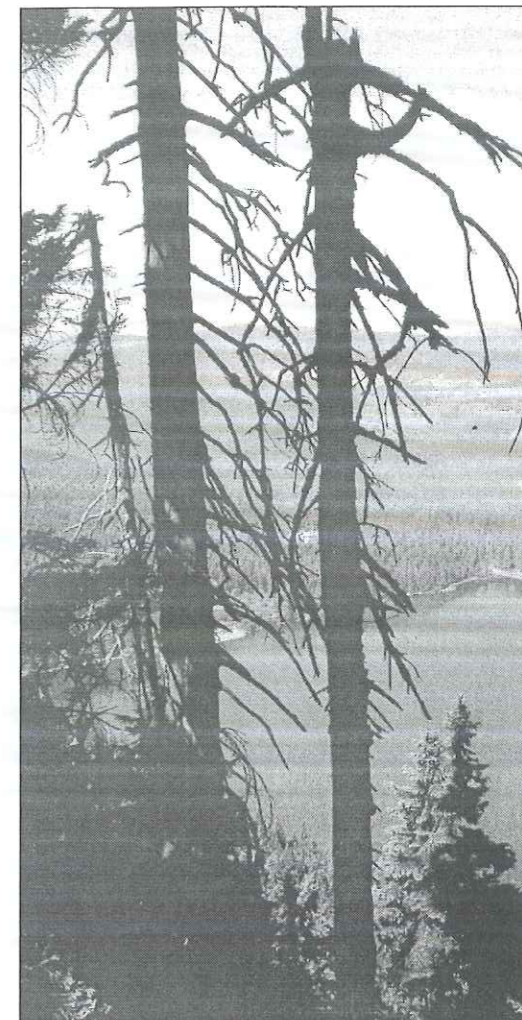
Zajímavosti ze Šumavy

Na druhou listopadovou sobotu připravila Kolpingova rodina Dobrá Voda u Hartmanic setkání v Kašperských Horách. Do programu byla zařazena přednáška o životě rysů v informačním středisku Národního parku Šumavy (NPŠ), návštěva seizmografické stanice v Amálině údolí u Kašperských Hor, prohlídka bizonů a opékání buřtů. Celkem se sešlo 30 malých i velkých, z toho 10 dětí z místního dětského domova.

O rysech jsme se dozvěděli mnoho zajímavého a všechny zvláště okouzli videozáznamy, na kterém jsme mohli nerušeně sledovat samici s mláděty, jak je zachytili pracovníci NPŠ. Rys patří mezi původní obyvatele Šumavy a byl vyhuben, protože do určité míry konkuroval člověku. V 70. letech bylo znovu vysazeno několik rysů v Bavorsku, kteří přecházeli i na českou stranu. V roce 1989 bylo vysazeno 17 rysů na české straně Šumavy, dovezených ze Slovenska. Po roce 1990 bylo několik rysů po odchycení zvaženo, změřeno, vyšetřeno a s upevněnou vysílačkou na pásku kolem krku je pracovníci NPŠ vypustili znovu do přírody. Bylo tak možné sledovat jejich pohyb, chování a velikost teritoria. Dospělý rys - samec váží až 26 kg, loví především v noci a s oblibou se pohybuje v lesích. Chytá veverky, myši, zajíce, drobné ptáky i srny. Loví raději slabší, nemocné kusy a funguje jako zdravotní policie. Konsumuje jen čistou svalovinu, ne vnitřnosti, zbytky zahrabe a pravidelně se ke kořisti vrací. Je to zvíře samotářské, pouze v době rozmnožování v únoru a březnu žije samec se samicí, nebo samice s mláděty. Teritorium bývá značně velké až 350 km², samice s mláděty jej má podstatně menší. Jedinci se mezi sebou dorozumívají pachovými značkami. V době, kdy je samice znovu březí, odhání odrostlá mláďata, která se začínají živit sama, ale až 50% jich uhynie vyhladověním. Rys je divoká šelma, která se člověku zdaleka vyhne. Jediný případ je znám z Norska, kdy poškrábal člověka, když byl překvapen u kořisti a neměl kam utéct.

Seizmografická stanice funguje u Kašperských Hor od roku 1960, je pracovištěm Geofyzikálního ústavu Akademie věd České republiky a bylo vyhodnoceno jako nejcitlivější na světě. Vlastní měřicí přístroje jsou umístěny hluboko pod zemí v bývalé štole pro dolování zlata. Téměř 100 metrů jsme opatrně postupovali úzkou chodbou s ochrannými přílbami na hlavách, než jsme došli k osvětlenému prostoru. Uviděli jsme 3 velké kulaté předměty připomínající obří hrnce obrácené dnem vzhůru. Zaznamenávají i velmi jemné záchvěvy půdy kdekoli na Zemi a graficky je znázorňuje zařízení v objektu na povrchu. Když bylo zemětřesení v USA, zaznamenali zde otřesy za 12 minut po prvních záznamech v USA.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili u ohrady, kde se páslo stádo bizonů. Nejdříve si nás nevšimli, ale když jim byl hozen

kus chleba, rozběhli se k nám za další potravou. Přestože nás oddělovala vysoká dřevěná ohrada a drát nabitý elektrinou, neměli jsme dobrý pocit, když se některý ze samců rozběhl proti nám. Děti i dospělí se odnesli nezapomenutelné zážitky a mnozí z nás viděli poprvé tato cizokrajná zvířata. Chladné, ale slunečné počasí přispělo k dobré náladě a k hladkému průběhu celé akce.

Zakončení se konalo v místní restauraci, kde jsme si opékali v krbu buřty a zpívali za doprovodu kytary. Všichni byli spokojeni, nikomu se nechtělo jít domů a děti se ptaly, kdy se zase někam půjde.

Josef Nový
KR Dobrá Voda u Hartmanic

Mezinárodní halový fotbalový turnaj Kolpingova díla ČR

Snímek ze zahájení 8. ročníku Mezinárodního fotbalového turnaje.

Flo a Martin z fotbalového družstva KR Lauf z Německa jsou nerozlučnými kamarády a rádi do Žďáru každý rok přijdou.

Již mnoho let se sjíždějí do Svatky fotbaloví nadšenci z řad Kolpingova díla z mnoha zemí Evropy. Pro ně zde zorganizovalo 4. listopadu 2000 Kolpingovo dílo České republiky již 8. ročník tohoto turnaje.

Tento rok přijela dvě družstva ze Žďáru nad Sázavou, dvě z Jihlavy, dále fotbalisté z Dyjákoviček, Starého Plzně, Věžnice a nedalekého Svatouchu. Zahraničí zastupovalo družstvo z německého Laufu, polského Jodlowna a maďarského Érsekvadkertu.

V úvodu byli účastníci rozlosováni do třech skupin a poté již vypukly urputné souboje o to, kdo bude mezi těmi, kterým se poštěstí postoupit do dalších bojů o celkové vítězství. Dvěma zahraničním družstvům z Érsekvadkertu a Laufu se to sice podařilo, ale jejich výkony přesto stačily "pouze" na celkové 7. resp. 6. místo. V napínavých a zajímavých semifinálových zápasech nejdříve porazilo družstvo Jihlava II. posledního zahraničního zástupce z polského Jodlowna (vítěze

Mezinárodní halový fotbalový turnaj Kolpingova díla ČR

6.ročníku tohoto turnaje) těsně 2:1. Ve druhém semifinále porazilo překvapivě družstvo z Dyjákoviček fotbalisty z Věžnice (obhájci loňského prvenství) také nejtěsnějším rozdílem 3:2. Ze souboje o třetí místo vyšlo nakonec vítězně družstvo z Jodlowna, které do Žďáru přijelo z největší dálky, protože toto městečko leží až u Baltského moře (poblíž města Gdaňsk).

Finále mezi Jihlavou a Dyjákovičkami bylo jaksepatří napínavé až do konce. Protože se v normálním hracím čase nerozhodlo (1:1), přišly na řadu penalty. V těch rozhodla možná větší zkušenost družstva z Jihlavy (4:1), které se tak stalo vítězem letošního ročníku fotbalového turnaje.

Tuto akci organizátoři z Kolpingova díla České republiky nepojímají pouze jako sportovní podnik, ale také jako příležitost k setkání členů Kolpingova díla z mnoha zemí. V neposlední řadě jde o dobrou propagaci města Žďáru nad Sázavou. Především zahraničním přátelům se snažíme zprostředkovat nejen sportovní zážitek, ale přibližujeme jim i historii a současnost našeho města. O tom, že se jim ve Žďáře líbí svědčí i fakt, že družstva z Polska a Maďarska jsou zde již potřetí a družstvo z německého Laufu dokonce nevynechalo ještě ani jeden z osmi ročníků turnaje!

Michael Kubík

Po finálovém zápase se všichni aktéři usmívali, přestože zvítězit mohlo pouze jedno družstvo a tím bylo letos družstvo KR Jihlava II.

Fotbalisté z maďarského Érsekvadkertu byli ve Žďáře také již po několikáté.

Setkání zástupců Kolpingových rodin 18. listopadu 2000, Kolpingův dům ve Žďáře n. Sáz.

Zasedací místnost v Kolpingově domě ve Žďáře praskala ve švech, protože letos přijelo dosud nejvíce zástupců z KR a to 36. I přesto se však tohoto setkání nezúčastnili zdaleka zástupci všech KR.

Za přítomnosti 36 členů Kolpingova díla ČR (viz. účastnická listina) se v sobotu 18.11.2000 uskutečnilo v budově Centrálního svazu KD ČR ve Žďáře nad Sázavou každoroční setkání zástupců Kolpingových rodin.

Řízení tohoto jednání se ujal předseda KD ČR Ing. Stanislav Bělehrádek, který pověřil Michaela Kubíka sepsáním zápisu z jednání a pány Aloise Havelku a Ing. Josefa Kupčika kontrolou tohoto zápisu.

Úvod patřil modlitbě a duchovní správce Kolpingova díla ČR P. František Fráňa se krátce zamyslel nad aktuálností odkazu bl. Adolpha Kolpinga i v dnešní době.

Poté proběhlo představení se jednotlivých účastníků a seznámení s činností příslušné Kolpingovy rodiny (dále jen KR) v posledním období. Zde jsme se mimo jiné dozvěděli o plánovaných nebo již probíhajících aktivitách nově vzniklých KR v Dobré Vodě u Hartmanic a v Blansku. KR Dobrá Voda se vyznačuje nízkým věkovým průměrem svých členů a soustředí se především na práci s dětmi a mládeží. Pan Pavel Kopecký ještě podal vysvětlení k názvu KR. Většina členů je ze Sušic, Hartmanic nebo Kašperských hor, a tak byla do názvu vybrána "neutrální" Dobrá Voda. Blanenská KR se

Nová Kolpingova rodina byla přijata mezi nás. Z Dobré Vody u Hartmanic přijeli čtyři zástupci, kteří právě přebírají vlajku KR a obraz bl. Adolpha Kolpinga.

Setkání zástupců Kolpingových rodin 18. listopadu 2000, Kolpingův dům ve Žďáře n. Sáz.

také věnuje především práci s dětmi. Již nějaký čas funguje pod jejím vedením kroužek leteckých modelářů a kroužek výtvarný. Sídlem této KR je místní Katolický dům, ve kterém mají své sídlo i jiné organizace jako jsou např. Společnost katolického domu v Blansku, Orel, Skaut a Charita, se kterými chtějí spolupracovat.

Po úvodním představení všech zúčastněných KR došlo ke slavnostnímu předání vlajek Kolpingova díla a obrazu bl. Adolpha Kolpinga dvěma novým Kolpingovým rodinám.

Po tomto úvodním bloku přišla na řadu rekapitulace roku 2000. Nejdříve P. Fráňa vzpoměl letošní pouť Kolpingova díla ČR ve Věžnici, v místní kapli bl. Adolpha Kolpinga. Konstatována byla poměrně malá účast z řad KR na této slavnosti. Příští rok se tato pouť uskuteční v neděli 13.5.2001.

Předseda KR Praha 8 pan Vladimír Lutterer informoval o Mírovém putování na Šumavě, které proběhlo v červnu tohoto roku v Srní. Organizátorem této velké akce, které se zúčastnilo okolo 400 členů Kolpingova díla z mnoha zemí Evropy, byla právě KR Praha 8.

V nedávné době (29.9.-1.10.2000) proběhla významná událost v rámci celosvětového KD, kterou byl Kolpingův den v Kolíně nad Rýnem. O průběhu cesty členů KD ČR na tuto akci informovala zevrubně paní Marcela Dítěťová - členka představenstva KD ČR. Její výklad byl doprovázen autentickými záběry pořízenými při této akci na videokameře.

O tom, jak by měla vypadat Výroční zpráva Kolpingovy rodiny, nás informoval Petr Jäger z KR Žamberk. Na základě školení, které na toto téma absolvoval, sepsal podrobný materiál pro KR. Tento materiál nejdříve projedná na svém zasedání představenstva KD ČR a poté bude odeslán do jednotlivých KR.

Posledním bodem dopoledního jednání bylo zhodnocení let-

Předseda KD ČR Stanislav Bělehrádek a duchovní správce P. František Fráňa blahopřejí také druhé nové Kolpingové rodině a to KR Blansko.

Předsedkyně KR Nýřany si odnáší libovou svíčkou od výdejního pultu v jídelně Biskupského gymnázia.

Setkání zástupců Kolpingových rodin 18.listopadu 2000, Kolpingův dům ve Žďáře n.Sáz.

Pan Česlav Brabec z Kolpingovy rodiny Zadní Zhořec se ochotně ujal úlohy lektora při společné mši svaté v kapli Kolpingova domu.

ních táborů, které v roce 2000 uspořádal Centrální svaz a Kolpingovy rodiny. Pan Václav Dobrovolný upozornil mimo jiné na to, že dosud ne všechny KR zaslaly seznamy dětí, které se táborů účastnily, a měly by tak v co nejbližší době udělat. Od letošního roku mají navíc KR pořádající tábory a pobírající na ně příspěvky od Ministerstva školství povinnost zasílat kopie účetních dokladů vztahujících se k táboru na Centrální svaz. Ty KR, které tedy v roce 2000 uspořádaly letní tábor, by měly tyto kopie ještě dodatečně zaslat.

Další povinností pro organizátory táborů, na kterou upozornil Michael Kubík, bude proškolení všech vedoucích, kteří pracují s dětmi na táboře. Toto školení proběhne ve dnech 23.-24.2.2001 pravděpodobně v Českovicích.

Po polední přestávce se konala v kapli Kolpingova domu mše svatá, kterou sloužil P. František Fráňa.

Po ní pokračovalo jednání dalším bodem, věnovaným Rekreačnímu objektu v Českovicích. Tento objekt získalo Kolpingovo dílo ČR, jak informoval Václav Dobrovolný, před nedávnem do pronájmu a v současné době se pracuje na tom, aby mohl v co nejbližší době sloužit svému účelu, tj. aktivitám Kolpingova díla věnovaným především dětem a mládeži. Přítomní si mohli udělat o tomto objektu obrázek na základě promítaného videozáznamu.

Každoroční Shromáždění členů KD ČR by se mělo v příštím roce uskutečnit dne 21.dubna 2001 ve Žďáře nad Sázavou. Tento termín navrhl předseda Bělehrádek a přítomní s ním souhlasili.

Významnou akcí Kolpingova díla v roce 2001 bude plánovaná pout' do Říma, konaná u příležitosti 10.výročí blahorečení Adolpha Kolpinga. Ta se uskuteční ve dnech 24.-27.října 2001 a zúčastní se jí velké množství členů Kolpingova díla z celého světa. Proto P.Fráňa zdůraznil, že by také KD ČR mělo do Říma vyslat alespoň autobus poutníků. Doporučil zajistit pohodlné a kvalitní (i když také pochopitelně o něco dražší) ubytování a dopravu. Předpokládaná cena by činila asi 6 000 Kč. Centrální svaz se bude snažit zajistit co největší snížení konečné částky, ale bylo apelováno také na solidaritu uvnitř Kolpingových rodin, které by mohly věnovat svým účastníkům příspěvek na tuto cestu.

V uplynulém roce byly navázány kontakty s Diecézním svazem Kolpingova díla v Passau. Jeho zástupci byli v květnu na pozvání Centrálního svazu na návštěvě ve Žďáře nad Sázavou a zúčastnili se také mimo jiné pouti KD ČR ve Věžnici. Před nedávnem projevíli zájem pozvat na návštěvu k nim na oplátku členy KD ČR. Tato návštěva v Passau by se měla uskutečnit ve dnech 27.4.-1.5.2001. Nabídka se týká členů všech Kolpingových rodin, které budou informovány o podrobnostech této cesty.

Poté Stanislav Bělehrádek připomenul ještě některé další důležité termíny :

Setkání zástupců Kolpingových rodin 18.listopadu 2000, Kolpingův dům ve Žďáře n.Sáz.

- 19.12.2000 - Živý Betlém, Žďár nad Sázavou náměstí Republiky
- 26.1.2001 - Ples KD ČR, Žďár nad Sázavou
- 26.5.2001 - Sekáč 2001, Žďár nad Sázavou
- 23.-24.6.2001- Relaxační dny, Telnice
- 03.11.2001 - Mezinárodní fotbalový turnaj KD ČR, Svratka
- 17.11.2001 - Setkání Kolpingových rodin, Žďár nad Sázavou

Na závěr proběhla krátká diskuse, kdy reagoval Petr Kučera - ředitel firmy Kolping ABS na dotaz Ing. Tomáše Sedláka, týkajícího se článku, který se objevil v tisku ohledně této firmy. Zdůraznil, že ze strany Kolping ABS nedošlo k žádnému porušení smlouvy s Městským úřadem a v celé kauze jde spíše o politický boj.

Paní Helena Huřáková požádala o zapůjčení videokazet z akcí Kolpingova díla ČR, které by chtěla promítat ostatním členům KR Nýřany.

Zástupci KR Dobrá Voda upozornili v souvislosti s plánovanou cestou do Passau na cenově výhodné příhraniční vlakové spoje.

Václav Dobrovolný informoval přítomné o současném stavu rekreačního zařízení v Srní na Šumavě. Ze své nedávné návštěvy na biskupství v Českých Budějovicích přivezl příjemnou zprávu o tom, že biskupství má zájem, aby spravováním tohoto objektu bylo pověřeno právě Kolpingovo dílo ČR. K tomu by mělo dojít nejpozději od 1.1.2002.

Členové KR Blansko projevíli zájem o exkurzi do Senátu, při čemž jim přislíbil pomoc předseda Stanislav Bělehrádek.

Setkání zástupců Kolpingových rodin ukončila modlitba a požehnání P. Františka Fráni.

Michael Kubík

Sestry Plíhalovy z KR Kunštát také přispěly troškou do mlyná a přečetly přímluvy (na strídačku).

Při mši svaté vládla přátelská atmosféra, jak patrně z pozdravení pokoje.

Kolpingova rodina Blansko

Okresní město Blansko leží v okraji Drahanské vrchoviny asi 30 km severně od Brna, je "bránou" do Moravského krasu. Žije v něm přes 21 tisíc obyvatel.

Ve městě působí skupina modelářů, kteří dosud pracují s mládeží pod hlavičkou DDM Blansko. Vzhledem k tomu, že mezi modeláři (z nichž někteří jsou věřící) sílí názor o nutnosti zabezpečovat tuto činnost jiným způsobem, hledala se forma, která by tuto činnost mohla zastřešit.

Z popudu místního pana faráře P. Jiřího Kani jsme začali uvažovat o založení Kolpingovy rodiny. Chtěli bychom pod její hlavičkou vytvořit podmínky pro využití volného času dětí a mládeže. Domníváme se, že naše představa o činnosti zapadá právě do aktivit Kolpingova díla. Stávajícím spolkům a organizacím s duchovním vedením nechceme a nebudeme konkurovat, naopak naše činnost vykryje mezeru v nabídce vyplnění volného času. Se Společností katolického domu v Blansku, která vlastní a provozuje katolický dům, je uzavřena dohoda, že sídlem Kolpingovy rodiny Blansko bude právě Katolický dům, Komenského 15, Blansko. Tím se v tomto domě zastřeší spolupráce a aktivity samotné Společnosti katolického domu v Blansku, Junáka, Orla a také Oblastní charity Blansko.

Výtvarný kroužek Kolpingovy rodiny Blansko.

Kolpingova rodina Blansko

V naší činnosti se chceme vedle rozvoje zručnosti a znalostí dětí a mládeže zaměřit i na duchovní vedení. Za podpory sponzorů chceme vytvořit podmínky i dětem ze sociálně slabších rodin tak, aby měly možnost provozovat i finančně náročnějšího koníčka. Svůj záměr chápeme i jako protidrogovou prevenci.

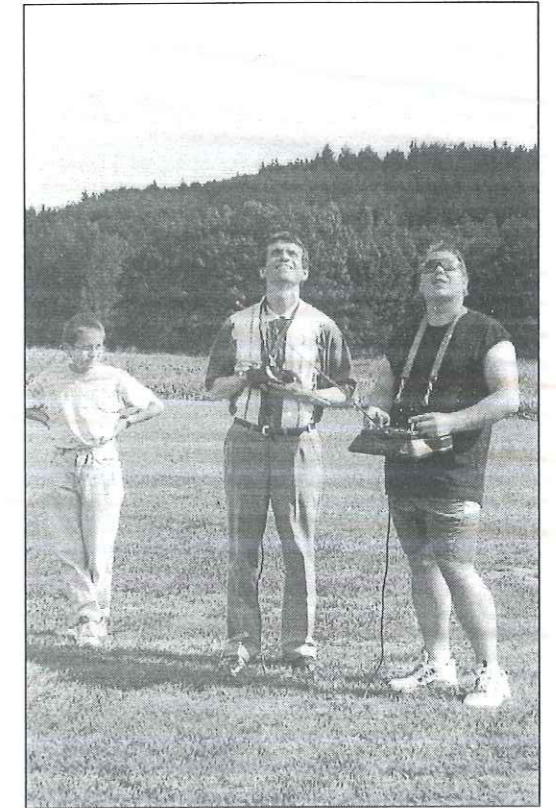
V první fázi se chceme orientovat především na rukodělné aktivity. Vytvořili jsme podmínky pro fungování kroužku leteckých modelářů pro kluky a kroužku malování, vyšívání a šití pro děvčata.

V průběhu tohoto školního roku chceme připravit další prostory pro činnost dalších rukodělných kroužků a s rozšířenou nabídkou i zvýšit počet dětí.

Po vyhodnocení fungování práce s dětmi a mládeží máme představu i rozšíření aktivit směrem k dospělým. Uvažujeme o postupném vybudování rekvalifikačního centra. I v Blansku existuje problém nezaměstnanosti. Zkušenosti nezaměstnaných s možnostmi rekvalifikace jsou špatné.

Mimo pravidelné schůzky kroužku pod odborným vedením lektorů plánujeme i jednotlivé akce pro děti jako dětský karneval, výlety, soutěže v oborech činností kroužků a výstavy.

Ing. Josef Kupčík, KR Blansko

Průznivcem klubu leteckých modelářů je také místní pan farář a současně duchovní správce KR Blansko P. Kaňa (na snímku uprostřed).

Kroužek leteckých modelářů před startem.

Marcela Dítěťová s manželem Petrem ve věčném městě

Svaté schody (Scala Santa) – slavné schody, po nichž podle legendy kráčel v Jeruzalémě Kristus k Pilátu Pontskému.

Na nedávném setkání Kolpingových rodin se otevřela otázka poutě Kolpingova díla do Říma v říjnu roku 2001, a proto bych vám ráda předala zkušenosti ze svého letošního putování do tohoto "věčného města". Tento článek by měl naladit ty z vás, kteří se už rozhodli do Říma příští rok odjet a možná ovlivnit ty, kteří zatím váhají...

Za získáním plnomocných odpustků jubilejního roku se nás vydalo z naší rodiny celkem sedm a vybrali jsme si jednu brněnskou křesťanskou kancelář, to znamená, že na programu byly hlavně návštěvy poutních kostelů a projití čtyř svatých bran římských bazilik.

Naše pout' začala v neděli 29.10.2000 ráno odjezdem z Brna a po absolvování dvanácti hodin jízdy autobusem přes Rakousko jsme dorazili do italské Padovy, do univerzitního města bohatého na historické památky. Tady jsme se zúčastnili italské mše svaté v kostele sv. Antonína Paduánského a po prohlídce Padovy jsme pokračovali v naší cestě do hlavního města Itálie.

Do "svatého města" jsme vjeli v pondělí ráno 30.10.2000. Po rychlém ubytování v Českém poutním domě Velehrad (který pro české poutníky založil kardinál Josef Beran a který je vzdálen jen asi 15 minut pěšky od Vatikánu) jsme se vydali na prohlídku baziliky sv. Petra ve Vatikánu. Zde jsme až posvátně prošli první svatou branou a prohlédli si úchvatné památky tohoto donedávna největšího svatostánku na světě. A věřte, že při své délce 211,5 m se je na co dívat. Odpoledne jsme potom strávili prohlídkou Říma a katakomb v doprovodu P. Vojtěcha Hrubého. Tento úžasně vitální člověk je nejen ředitelem Velehradu, ale i velkým znalcem katakomb a Říma vůbec.

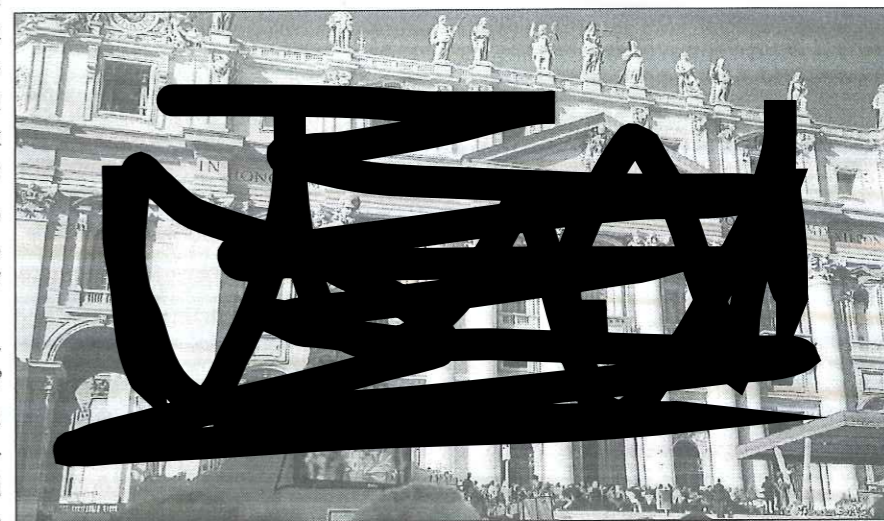
Druhý den, v úterý 31.10. v opět naplněném programu jsme navštívili baziliku di S.Maria Maggiore (Panny Marie Sněžné), kostel sv. Petra v řetězech, dále kostel sv. Klementa (kde se nachází hrob sv. Cyrila), baziliku sv. Jana v Lateráně a další historické památky, jako Koloseum, Kapitol, Pantheon, Palatin a další.

Ovšem nejdůležitějším pro nás ten

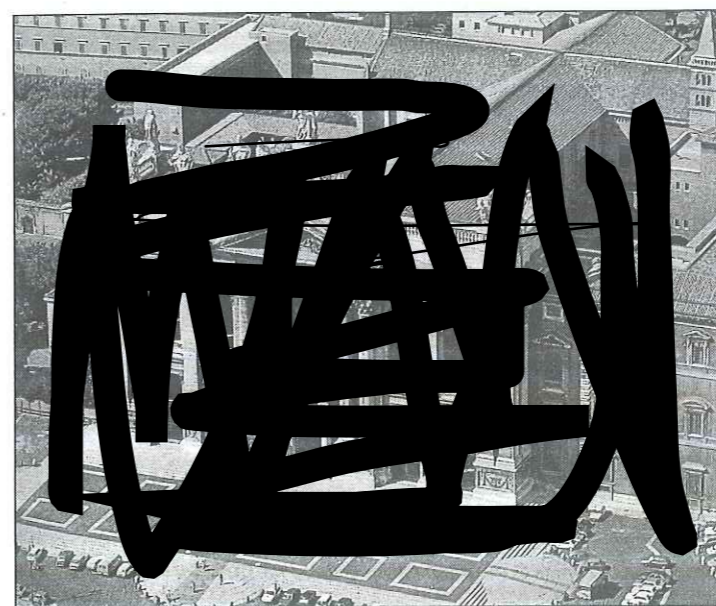
Marcela Dítěťová s manželem Petrem ve věčném městě

den bylo, že jsme splnili požadavky k získání plnomocných odpustků milostivého léta a že jsme prošli čtyřmi svatými branami. A že jsme vůbec mohli prožít tuto pout' opravdu duchovně při modlitbách a ztišení v kostelech a při ranních bohoslužbách na Velehradě. Na každého určitě zapůsobila i návštěva tzv. Svatých schodů, po kterých měl kráčet k Pilátovi sám Ježíš. Tyto schody jsme vyšli, jako ostatní poutníci, po kolenou a můj obdiv patřil těm, kteří přes své zdravotní problémy tuto obět' přinesli.

Středa potom byla pro nás jedním velkým překvapením, neboť namísto plánované audience u Sv. Otce sloužil na Svatopetrském náměstí ve Vatikánu sám papež mši svatou k příležitosti svátku všech svatých. A protože jsme k sezení získali výhodná místa nedaleko oltáře, mohli jsme tak prožít neopako-

Bazilika sv. Petra ve Vatikánu. Původně se nad hrobem sv. Petra klenula skromná kaplička. V roce 324 zde nechal římský císař Konstantin postavit okázalou raně křesťanskou baziliku.

Bazilika sv. Jana Lateránského – hodnostně nejvyšší kostel katolické církve a biskupský kostel papeže.

vatelné chvíle v blízkosti Sv. Otce. Ten nám na závěr mše svaté požehnal i všechny nakoupené dárky a suvenýry.

Jelikož jsme byli ubytováni ve středu města, večer jsme mohli posedět buď v kavárně u pravého italského cappuccina, anebo jsme se mohli procházet v teplé noci osvětleným Vatikánem, od-

kud bylo možné pozorovat stále rozsvícená okna pracovny Sv. Otce.

Na čtvrtek dopoledne jsme měli naplánována "už jen" Vatikánská muzea. Ovšem tato největší muzea na světě s více než deseti tisíci sály, pokoji a kaplemi a s prohlídkovou trasou delší než 7 km se nedají projít snad ani za týden. My na prohlídku měli pouze čtyři hodiny. Viděli jsme jen část vystavených kulturních skvostů světa, mezi něž patří i Sixtínská kaple, kde se volí vždy nový papež.

Odpoledne se naše výprava už odebírala k domovu. Poslední naše zastávka byla ještě v Asissi, v městě, kde působil a je pohřben sv. František z Asissi a sv. Klára a kde je postaven nádherný klášter. Ovšem v této době tam probíhají velké opravy po loňském zemětřesení.

Z celého srdce pout' do Říma každému doporučuji. Neboť to není pouze cesta za úchvatnými památkami, ale hlavně duchovní posila pro každého z nás. Myslím, že nezůstal snad žádný člen našeho zájezdu, který by si nevhodil minci do fontány di Trevi s přáním, ještě jednou se do "svatého města" podívat...

Marcela Dítěťová, KR Svratouch

Ve Waldsassenu již Kolpingovo dílo České republiky znají

Překrásná bazilika sv. Jana Evangelisty na náměstí ve Waldsassenu. V popředí šťastní manželé Bártovi, důstojní to reprezentanti Kolpingova díla ČR.

Waldsassen je asi 8-tisícové německé město, ležící těsně za hranicemi asi 5 km od Chebu. Pro turisty je známé především díky své krásné bazilice, ale i jinak jde o velmi pěkné a upravené městečko, které bohužel kontrastuje s našim poměrně zanedbaným pohraničím. Ve Waldsassenu působí také Kolpingova rodina (patří do diecézního svazu Regensburg), která v letošním roce oslavila plných 125 let činnosti!

V sobotu 9. prosince se členové této KR shromáždili při mši svaté v místní bazilice u příležitosti tzv. Kolpinggedenktagu. Vzpomínali nejen na bl. Adolpha Kolpinga (narodil se 8.12.1812 a zemřel 4.12.1865), ale také na všechny zemřelé členy KR Waldsassen. Po mši se všichni přesunuli do sálu zdejšího domu mládeže, kde měl tento slavnostní večer pokračovat. Organizátoři z řad KR přemýšleli, čím by tento večer zpestřili a napadlo je pozvat zástupce Kolpingova díla z České republiky, aby se dozvěděli něco o činnosti Kolpingu v sousední zemi, ke které mají blízké vztahy nejen díky své zeměpisné poloze, ale také z toho důvodu, že přibližně 25 % zdejšího obyvatelstva tvoří sudetští Němci.

A tak jsem se v sobotu odpoledne vydal společně s Ladislavem Bártou a jeho manželkou Janou na cestu. Do Waldsassenu jsme přijeli akorát včas, abychom se mohli také zúčastnit společné mše svaté. Protože byl již večer, celé město zářilo vánoční výzdobou, která ještě umocňovala hezký dojem, kterým toto město na návštěvníka působí. Samostatnou kapitolou je potom monumentální stavba místní baziliky sv. Jana Evangelisty, kvůli které přijíždí do Waldsassenu velké množství poutníků a turistů.

Ale to se již ocitáme v sále a předseda KR Waldsassen Martin Rosner nám po svém úvodním slově předává mikrofon. Naši prezentaci jsme se snažili pojmut co nejzajímavěji pro posluchače. Aby nešlo pouze o mluvené slovo, přivezli jsme s sebou diaprojektor a snímky přibližující život Kolpingova díla v ČR. Nejdříve jsem přítomné uvedl do situace, ve které se nacházíme a informoval je o aktivitách, které vyvíjíme. Poté Ladislav Bárta, který se věnuje sociálním aktivitám Kolpingova

díla ČR, informoval přítomné o projektu Terapeutické komunity Sejřek pro drogově závislé. O vzniku této myšlenky a její následné realizaci až k dnešnímu dni, kdy tato komunita funguje a

Ve Waldsassenu již Kolpingovo dílo České republiky znají

první klienti ji po úspěšné léčbě opouštějí. Na závěr celé prezentace jsme vyjádřili přesvědčení, že právě takové osobní kontakty, jaké jsme navázali tento večer, přispějí nejen ke sblížení členů Kolpingova díla, ale také ke zlepšení celkových vztahů mezi Čechy a Němci.

Následovalo malé celoroční bilancování KR Waldsassen, poděkování všem aktivním členům, kteří během roku přiložili ruku k dílu a oficiální program jsme zakončili společným zpěvem Kolpingovy písně. Poté již následovala volná zábava, kdy jsme se měli možnost seznámit například s místním panem farářem a současně duchovním správcem KR panem Michaellem Fuchsem, ze kterého se vyklubal velmi milý společník, který se navíc velmi intenzivně učí česky, což není zrovna jev obvyklý. Mladý předseda této KR pan Martin Rosner nám ukázal fotografie z letošní slavnosti 125 let od založení KR Waldsassen.

Velmi milý a překvapivý byl pro nás okamžik, kdy k našemu stolu přistoupil jakýsi pan Rudi Hahn a předával nám finanční dar pro Terapeutickou komunitu v Sejřku, který shromáždil po naší prezentaci od přítomných členů! Velmi pozoruhodný projev solidarity, zvláště když si uvědomíme, že jsme se ještě před hodinou vůbec neznali. A tak večer příjemně uplynul a při loučení jsme si slíbili, že toto naše nově navázané přátelství bude i nadále vzkvétat.

Hostitelé nám zajistili ubytování v blízkém hotelu, takže jsme se domů vypravili až druhý den. Cestou jsme se ještě zastavili ve známém premonstráckém klášteře v Teplé u Mariánských Lázní. Manželé Bártovi zde mají známého řeholního kněze, kterého jsme zde našťastí zastihli.

Tolik k naší "misijní" cestě, která měla za úkol rozšířit povědomí o Kolpingově díle České republiky.

Michael Kubík

Na snímku zleva: předseda KR Waldsassen Martin Rosner, Ladislav Bárta, Rudi Hahn a já.

Takhle to vypadalo v zaplněném sále při prezentaci KD ČR.

Pan farář Michael Fuchs byl velmi milý a veselý společník.

Gregor Federhen-referent Mezinárodního Kolpingova díla pro střední a východní Evropu, na návštěvě ve Žďáře nad Sázavou

Ve středu 6. prosince večer přicestoval Gregor Federhen na dvoudenní návštěvu do Žďáru nad Sázavou. Přijel z Bratislavy, kde se setkal se členy centrálního svazu Kolpingova díla Slovenska.

Protože chtěl již v pátek dopoledne odjíždět zpátky domů, naplánovali jsme pro něho poměrně intenzivní program. Jedinou příležitostí k odpočinku jsme mu poskytli po jeho příjezdu. Středeční večer byl vyplněn pouze posezením u sklenice piva a povídáním o všem možném. Našeho hosta jsme ubytovali přímo v hotelu Kolpingova domu a podle jeho slov při odjezdu se mu zde spalo téměř stejně dobře jako doma.

Ve čtvrtek jsme se po snídani vydali na návštěvu firmy Kolping ABS, kde se nám věnoval ředitel Petr Kučera. Naš host se zajímal o chod firmy a také o to, zda je schopna finančně podporovat aktivity Kolpingova díla ČR. Poté se náš host zúčastnil závěrečných zkoušek žáků SOU Adolpha Kolpinga, kde se měl možnost seznámit s chodem tohoto zařízení a také mohl ochutnat jejich výrobky.

Odpoledne jsme se potom objevili na zcela jiném místě a to v Sejkku, ve zdejší terapeutické komunitě Kolpingova díla. Terapeuti, kteří měli právě službu, nás provedli celým objektem a podrobně nás obeznámili s jeho fungováním. Gregor Federhen jevil velký zájem o každou podrobnost a jak se vyjádřil, Kolpingovo dílo ČR se díky této aktivitě řadí mezi průkopníky v oblasti práce s drogově závislými v rámci celosvětového Kolpingova díla. Velmi milé bylo, když jsme byli pozváni k večeři ke společnému stolu, ke kterému

zasedli jak terapeuti, tak i klienti a nutno dodat, že gulášová polévka, která se podávala, byla výborná. Tím skončila naše návštěva a vlastně i program, který jsme na tento den našemu hostu připravili.

V pátek ráno se měl Gregor ještě příležitost krátce pozdravit s některými členy představenstva Kolpingova díla, kteří se zde právě scházeli ke svému jednání. Poté jsme již zamířili k vlakovému nádraží, odkud odjel směr Praha a Kolín nad Rýnem.

Michael Kubík

Společně s terapeuti jsme se byli podívat také ve sklepě tohoto objektu.

Tomáš Halík navštívil Šumavu

Téma přednášky se týkalo duchovních i materiálních problémů v naší společnosti a přeplněný Smetanův sál sušického gymnázia byl výmluvným důkazem velkého. T. Halík nejprve stručně shrnul, čím se zabývá, a nastínil celou řadu zajímavých témat. Mimo jiné řekl:

Globalizace se v poslední době skloňuje ve všech pádech, v televizi jsme mohli vidět spíše záporné stránky mezinárodního jednání v Praze. Měl jsem možnost v poslední době moderovat panelovou diskusi politiků, ekonomů a teologů. Všichni byli překvapeni, jak zajímavé výměně názorů došlo. Mezi lidmi ve světě dochází stále k větším disproporcím v životní úrovni. Není to jen ekonomika, je třeba hledat nové pracovní příležitosti, dát možnost lidem vyjádřit se k problémům, hledat přístup k médiím. Rozhodování o soudech lidí a národů probíhá často v nadnárodní rovině. Naše zkušenost z posledních 10 let říká, že demokratickou společnost nelze budovat bez určité duchovní atmosféry a právní kultury. Demokracie předpokládá určitou právní atmosféru.

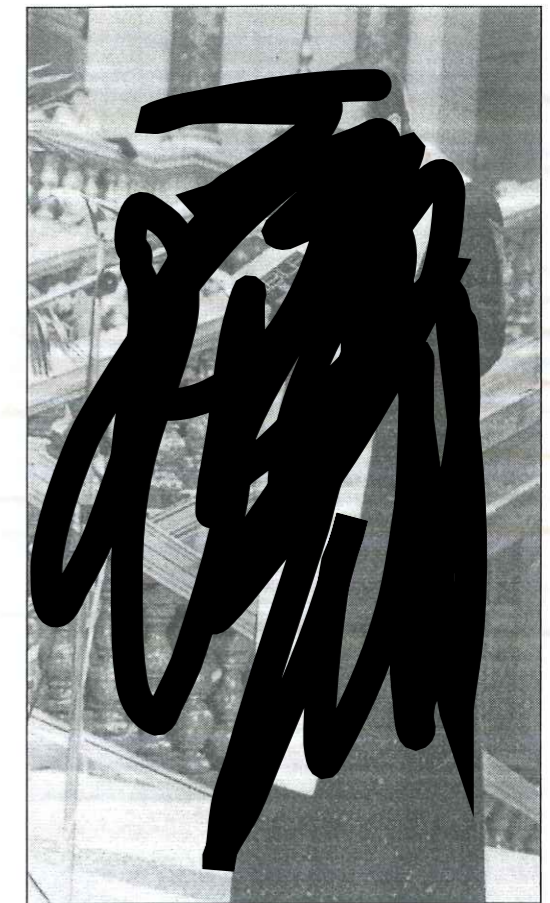
(Stále tady poletuje jedna moucha, která zřejmě zjistila, že mám na hlavě stále větší přistávací plochu. Možná, že mi chce vnuknout nějakou důležitou myšlenku, nebo chce naznačit, že mám dát prostor Vaším dotazům. Já vycházím s tvory a zvířaty docela dobře.)

Německý filosof Heidegger: "Technika překonala všechny vzdálenosti, ale nevytvořila žádnou blízkost". Svět se stále zmenšuje a propojuje. Mnohé skupiny mají strach, že ztratí svou identitu a že budou tak říkajíc převalcovány.

Mluví se o procesu megdonaldizace a o colakolonizaci. Náboženství dostává novou roli, lidé se více ztotožňují s náboženstvím a také dochází k nečekanému příklonu k náboženství. Od individuálního náboženství se přechází k privátnímu náboženství. Např. v Africe se objevují nacionalistická náboženství, která sjednocují lidi proti vnějším vlivům. Dalajláma říká lidem na západě: "Nechci z Vás udělat budhisty, ale chci, abyste vzali vážně své náboženství". Věda má velký význam pro lidstvo, ztrácí svoji roli náhražky náboženství.

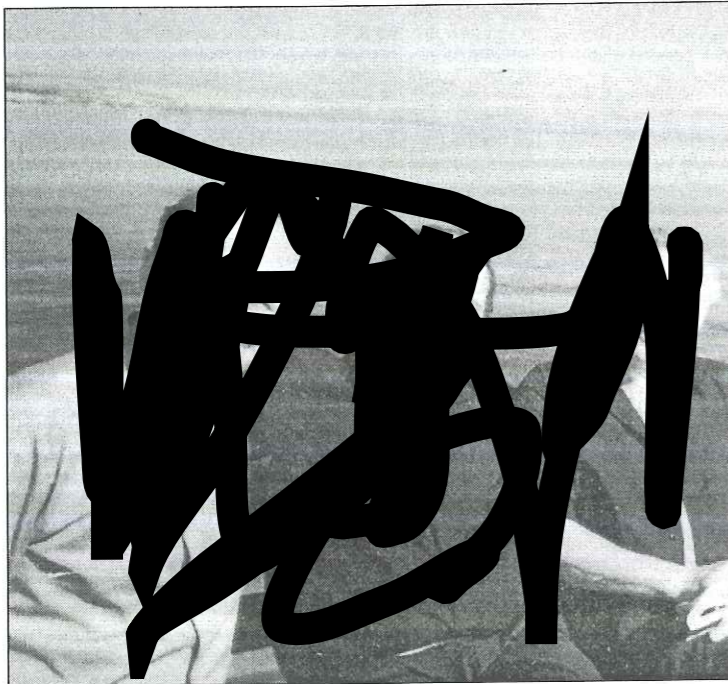
Na otázky v diskusi: Ptal jsem se opakovaně některých šéfredaktorů našich listů, zda jsou ovlivňováni zahraničními majiteli. Byl jsem vždy ujištěn, že tomu tak není. Spíše vidím tlaky politických stran na veřejnoprávní televizi. Chtějí mít např. zástupce v různých radách. Dvě strany si u nás vytvořily monopol moci.

Často jsme svědky určité předpokakanosti. Ono by se zas tak mnoho nestalo, kdyby se určití lidé ozvali.

Ekumenická bohoslužba v Národním muzeu v roce 1995.

Tomáš Halík navštívil Šumavu

Tomáš Halík s arcibiskupem Graubnerem a Vlkem na Genezaretském jezeře v roce 1992.

V jednom bulvárním rádiu jsem se setkal se značně drzým redaktorem. Na otázku jaké má vzdělání odpověděl: Mám dopravní průmyslovku, dělal jsem kolem počítačů a zalíbil jsem se jedné redaktorce. Říkala, že jsem čistotný, protože si dávám talířek pod šálek. Zeptala se mne, zda chci zkusit dělat redaktora. Řekl jsem, že to zkusím.

Slyšel jsem názor, že ČR je země, kde není nic hanba. Demokracie není jen vláda většiny. Většina se také často mylí. Je potřeba vzdělání a zainteresovanosti. Mnoho lidí se chová jako černí pasažéři. Je to přežitek z minulosti, kdy se lidé nejraději schovali a do ničeho nezasahovali.

Bojím se referenda o vážných věcech, kdy většina lidí se o mnoho věcí nezajímá. Demokracie předpokládá určitý stupeň vzdělanosti, mravní úroveň a zodpovědnosti.

Mnozí lidé již pochopili, že církev není výťah ke kariéře. Obrácení člověka není obrácení kabátu, ale uznání vin a proces znovuzrození. Nelze vyměnit stranickou legitimaci za růženec.

Již v době obrození byly rozšířeny u nás 3 názory: antisemitismus, antiklerikalismus a antiněmectví. Některé tyto názory se znovu křísí a je třeba vypudit takové názory z české duše. Předsudky a nenávisť je třeba vyháňet. Někteří politikové se rádi svezou s těmito lidskými vášněmi a získávají tak snadno potřebné body.

Za komunismu jsme říkali: Musíme vytvářet ostrůvky osobní deviace. Také dnes musíme mít kus odvahy, postavit se např. proti určitému tlaku, podpořit nějaký dobrý názor i když je nepopulární. Křesťan by měl mít odvalu vypadat občas jako blbec. Být blázen pro Krista, vystoupit z řady. Dobrý etos demokracie: stát za svým, nedát se otrávit, vystoupit z řady. Je třeba začít v malých věcech ve svém okolí, v obcích.

Doporučuji zajímavou knihu: "Rady zkušeného d'ábla" od Levisa Sinknera, kde můžeme sledovat záluďné myšlenkové pochody, které jsou nám někdy vnukány formou pokušení.

Na zajišťování a průběhu přednášky se podíleli členové a příznivci Kolpingovy rodiny Dobrá Voda u Hartmanic ve spolupráci s gymnáziem v Sušici.

Josef Nový, KR Dobrá Voda u Hartmanic

Seminář: Výchova k demokracii v zemích střední a východní Evropy

Ve dnech 16. - 19.11.2000 jsem měla možnost účastnit se tohoto semináře na zámku Wendgräben v Německu.

Naše pětičlenná výprava se sešla ve středisku Kolpingova díla v Praze-Bohnicích, odkud jsme večer vyjeli směrem na Magdeburg. Cesta příjemně ubíhala a po několika hodinách se před námi ze tmy vynořil krásně osvětlený zámek Wengraben. Byli jsme u cíle své cesty.

V pátek ráno začínal první seminář. Zahájil ho generální sekretář Mezinárodního KD Hubert Tintelott, který nás všechny srdečně uvítal. Na mapě Evropy jsme znázornili, odkud jsme do Wendgräbenu přijeli. Byli zde účastníci také z Polska, Německa, Maďarska, Rumunska, Slovenska a jeden zástupce z Kosova.

První přednáška byla na téma Vývoj ke konzumní společnosti v západní Evropě - se zaměřením na mládež. Dle výzkumů se neustále zvětšuje disproporce mezi přáním a skutečným životem mladých lidí, kteří v hloubi srdce svým způsobem ctí tradiční hodnoty a touží po jejich uskutečnění (věrnost, láska, dobro), ale jejich skutečný způsob života ovlivňovaný zejména médiem nemůže vést k naplnění těchto tužeb a přání. Poté jsme se ve 3 pracovních skupinách zabývali otázkami, jaká jsou naše očekávání, ale i obavami spojenými se začleněním do EU. Odpoledne jsme vyslechli přednášku Dopad transformačního procesu na politickou kulturu ve východoevropských zemích, kterou přednesl prof. Dieter Schulz, děkan pedagogické fakulty na Univerzitě v Lipsku. Večer jsme byli pozváni na malé společenské posezení při sklence vína.

Další přednáška již po sobotní snídani se zabývala tématem Renesance civilní společnosti. Znovu jsme objevovali nebezpečí pasivity občana a potřebu společenské a osobní zodpovědnosti navzdory ovzduší určité skepse vůči politice i občanským iniciativám jako důsledku různých politických skandálů. Ve skupinkách jsme se pak zaměřili na činnost jednotlivých KR na komunální úrovni. To, co bylo pro některou skupinu už téměř samozřejmé, mohlo být pro jinou velmi inspirativní. Slovenská skupina se např. velmi zajímala o projekt Dům pro matku a dítě, protože u nich také tato oblast sociální péče není státem uspokojivě řešena.

V sobotu odpoledne jsme navštívili vzdělávací středisko v Magdeburku, jehož zřizovatelem i provozovatelem je Kolpingovo dílo. Jde o rozsáhlý projekt učňovské školy pro problémovou mládež. Do učebních oborů truhlář-tesař, kuchař-číšník a zedník jsou na doporučení sociálních úřadů přijímáni mladí lidé, kteří již měli problémy s alkoholem, drogami nebo pocházejí z velmi neuspokojivých rodinných poměrů. V okolí Magdeburku se pohybuje nezaměstnanost až

kolem 30%, pro absolventy tohoto střediska se podaří najít místo asi v 60%, což výchovní pracovníci pokládají samozřejmě za úspěch. Jejich práce zde je jistě obtížná a zasluží si obdiv. Mohli jsme zde navštívit i jednotlivé dílny (hlavně svým názvem mne zaujala truhlářská dílna sv. Josefa). Na ředitele tohoto vzdělávacího centra se po jeho výkladu o provozu střediska sypala jedna otázka za druhou. Po návratu do Wendgräbenu jsme společně slavili mši svatou.

Po večeři už nás čekal jen kulturní večer na rozloučenou. Zde se ukázalo, že ne vždy musí platit: Co Čech to muzikant. Dodnes jsme vděční našim slovenským přátelům, kteří zazpívali moravskou píseň Vínečko bílé spolu s námi a zabránili tak, aby se o neplatnosti dříve uvedeného rčení dozvěděli zástupci všech zúčastněných národů.

Ráno v neděli 19.11. jsme se po snídani rozloučili se všemi svými novými přáteli a s díky všem, kteří se podíleli na organizaci této akce, jsme se rozjeli do svých domovů.

Marie Nová
KR Dobrá Voda u Hartmanic

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Generální duchovní správce Mezinárodního KD P. Heinrich Festing oslavil 10. prosince své 70. narozeniny.

Festing se narodil roku 1930 v Ratsieku, kde později pracoval jako stolař. Teologii a filozofii studoval v Paderbornu a Lyonu. V roce 1961 byl vysvěcen na kněze a od roku 1965 do roku 1972 zastával funkci duchovního správce v Diecézním svazu Paderborn. V roce 1972 byl zvolen generálním duchovním správcem Mezinárodního KD.

Rakousko

Kolpingův dům v Grazu aktualizuje nabídku vzdělávání

Kolpingův dům v Grazu si v průběhu své dlouholeté historie vysloužil to, že je chápán také jako dům vzdělávání. Chce nabídnout mladým lidem nejenom možnost levného ubytování, ale také dobré společenství. Především chce dodávat svým klientům nové impulsy pro osobnostní rozvoj. Večerní kurzy a semináře jsou zcela běžnou součástí vzdělávací práce v Kolpingově domě. S podporou zemské vlády Štýrska mohou nyní otevřít nové školící místnosti v Kolpingově domě a rozšířit nabídku vzdělávacích kurzů. Znalosti z oboru výpočetní techniky jsou dnes v mnoha zaměstnáních předpokladem k získání pracovního místa. Nejenom mladí lidé by měli mít přístup k počítači a zde v Kolpingově domě v Grazu jsou pro to vytvořeny zcela nové podmínky. "Kolpingův dům se již mnoho let snaží vyhovět požadavkům moderního vzdělávání a to budeme praktikovat také v budoucnosti!" zdůrazňuje pedagog tohoto Kolpingova domu

Indie

Rozvoj vkladových a úvěrových systémů

Téma spoření a možnosti poskytování malých úvěrů bylo hlavním bodem Studijní konference Mezinárodního Kolpingova díla, která se konala od 13. do 18. listopadu 2000 v Coimbatore, v sídle národního svazu Kolpingova díla Indie. 32 účastníků ze sedmi národních svazů Kolpingova díla v Africe a Asii se chtělo podělit o své zkušenosti s budováním vlastních malých finančních systémů. V dnešní době má většina afrických národních svazů Kolpingova díla zkušenosti při poskytování malých úvěrů. Například Kolpingovo dílo Indie vybuďovalo v posledních letech ve svých Kolpingových rodinách rozsáhlou síť tzv. "spořicíh skupin". Naspořená částka, která se skládá z příspěvků drobných spořitelů, činí v této chvíli 600.000 DM. Účastníci konference z jiných národních svazů, kteří se při návštěvách jednotlivých spořicíh skupin mohli přesvědčit o funkčnosti systému, byli překvapeni oblibou tohoto spořicího a úvěrového systému a především důvěrou členů Kolpingových rodin v něj. Tímto způsobem bylo totiž osvobozeno mnoho lidí i celých rodin ze závislosti na značně nevýhodných až vykořisťovatelských půjčkách od různých lichvářů.

Poskytnuté úvěry pomohly vybudovat četné malé podniky a tím také vytvořit nová pracovní místa. Dále byly poskytnuty úvěry pro výstavby domů, nebo pro zakoupení dojného skotu. Na základě těchto osobních zkušeností odjížděli účastníci semináře do svých domovů přesvědčení o tom, že tento úvěrový systém má pozitivní účinek na zlepšení životních podmínek prostých lidí a na hospodářský rozvoj venkovských oblastí.

Hubert Tintelott, generální sekretář Mezinárodního KD

Kontinentální shromáždění Evropského Kolpingova díla v Lucemburku 10. - 12. prosince 2000

V pátek 10.12. jsem se v časných ranních hodinách vypravil vlakem do Bratislavy, kde jsem se setkal s centrální sekretářkou KD Slovenska paní Margitou Markovou a s duchovním správcem tohoto svazu, kterým je P. Pavol Zaťko. Společně jsme se ihned vydali na dlouhou cestu autem až do vzdáleného Lucemburska. Tam jsme měli dorazit do 18 hodin a musím říci, že jen díky řidičskému umění P. Pavola se nám to podařilo. Cílem naší cesty bylo hlavní město Lucemburk, které leží v překrásném malebném údolí. Shromáždění se konalo v objektu semináře, který skýtal vhodné podmínky pro tuto akci. Po příjezdu všech účastníků se v jídelně podávala večeře a po ní byla zahájena vernisáž. Tématem tohoto lucemburského shromáždění byla totiž "Kolpingova mládež Evropy", která zde měla prezentovat svoji činnost. Tuto prezentaci zahájila právě vernisáž, kde si všichni přítomní mohli prohlédnout prezentační tabule jednotlivých zemí a seznámit se s činností dětí a mládeže v každém národním svazu.

Po sobotní snídani již pokračoval program shromáždění v sále, kde členové Pracovní skupiny Kolpingovy mládeže Evropy představili svoji dosavadní několikaletou činnost. Odpoledne potom byly na programu další body jednání, kde se např. představenstvo Kolpingova díla Evropy rozloučilo se svojí dosavadní členkou Dagmar Kubovou, která vzhledem k tomu, že již nepracuje u Kolpingova díla ČR, nemůže podle stanov vykonávat funkci ve výše zmíněném představenstvu. Předseda představenstva Dr. Michael Hanke jí poděkoval za dosavadní činnost a popřál mnoho zdarů do budoucna. Jejím nástupcem se stal Robert Tezzele z Kolpingova díla Jižních Tyrol.

Mezi zajímavé věci patří příprava vydání brožury, kterou by měl v budoucnu dostávat každý nový člen Kolpingova díla na celém světě. Brožura by měla jednotný obsah a byla by vydána ve všech řečech, kterými členové Kolpingova díla mluví.

Snímek z jednání Kontinentálního shromáždění.

Letecký pohled na překrásné historické město Lucemburk.

Kontinentální shromáždění Evropského Kolpingova díla v Lucemburku 10. - 12. prosince 2000

Paní Margita Marková nás všechny oficiálně pozvala na příští kontinentální shromáždění, které by se mělo uskutečnit v právě dostavovaném Kolpingově domě ve Spišské kapitule na Slovensku.

Dále informoval pan Anton Salesny o své práci ve Štrasburku, kde se angažuje v rámci poradního statutu, který má Kolpingovo dílo při Evropské radě.

Samozřejmě se také rekapitulovalo uplynulé období a zde především Kolpingův den v Kolíně nad Rýnem. Zástupci německého Kolpingova díla vyjádřili mimo jiné

svoji omluvu zahraničním účastníkům, kteří se pozastavovali nad tím, že nebyli v Kolíně nad Rýnem při páteční zahajovací akci oficiálně pozdraveni.

Večer připravili organizátoři slavnostní. Nejdříve jsme se všichni zúčastnili mše svaté, na kterou přišli také řadoví členové místní Kolpingovy rodiny. Hlavním celebrantem byl Lucemburský arcibiskup, který toto setkání poctil

svojí přítomností. Po slavnostní mši svaté bylo připraveno pohoštění, ale to jsem se již se svým spolubydlicím - centrálním sekretářem KD Maďarska Sándorem Nagyem, vydal do centra města. Řekli jsme si totiž, že by bylo velmi smutné, kdybychom za dva dny "nevytáhli paty z domu". Centrum města bylo již krásně osvětlené, a tak všechny ty krásné domy, paláce a kostely ještě více vynikly. Bohužel již bylo pozdě na to, abychom se podívali např. do místní katedrály, kde je pochovaný nám dobře známý Jan Lucemburský.

Ještě v neděli dopoledne pokračovalo zasedání, ale hned po obědě jsme se vypravili na cestu zpět. Tentokrát

Claudio Brentini ze švýcarského Kolpingova díla přednáší svůj příspěvek o práci s mládeží v Kolpingově díle.

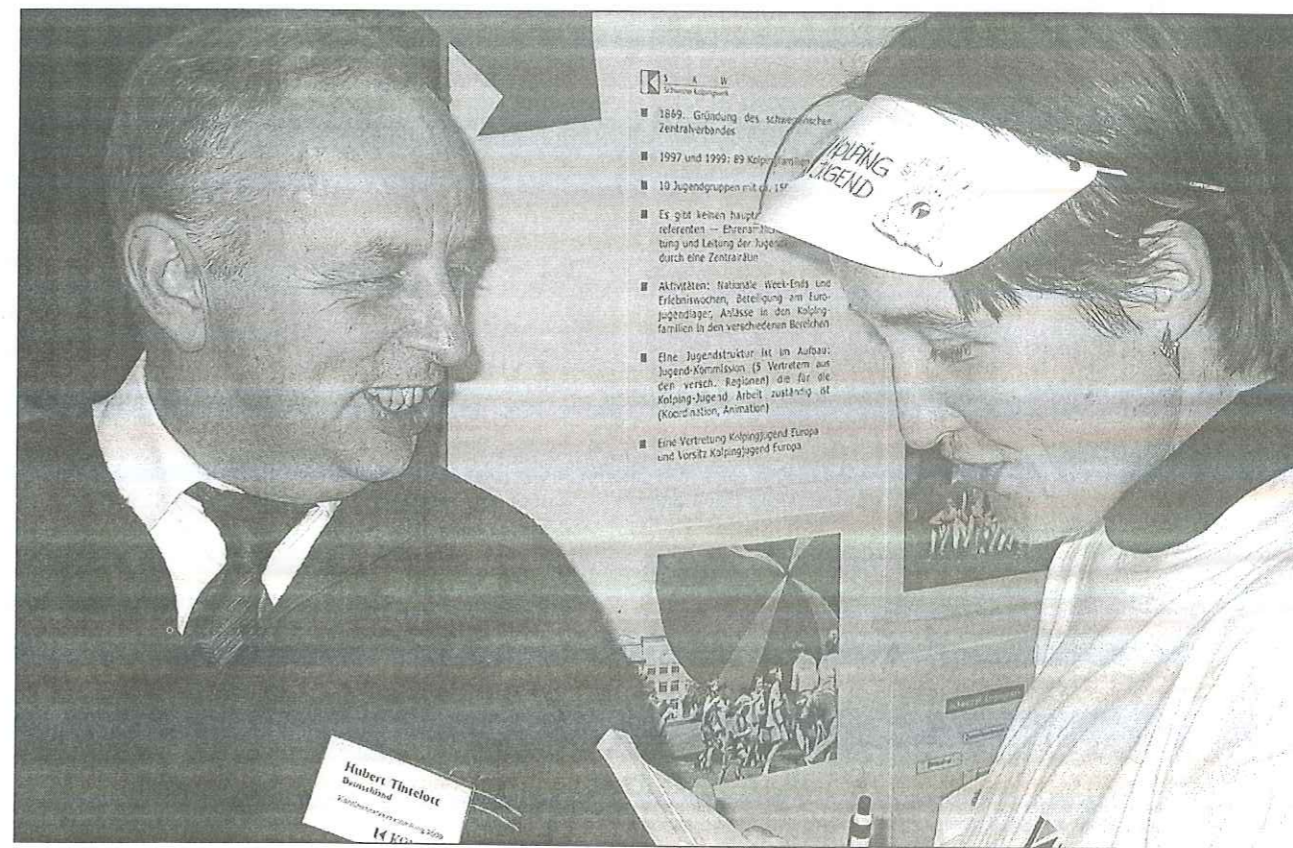
Kontinentální shromáždění Evropského Kolpingova díla v Lucemburku 10. - 12. prosince 2000

nás jelo v autě 5, protože se k nám připojily Dáša Kubová a Jana Ladziánská. I s nimi jsme zpáteční cestu absolvovali neméně zdatně. V Bratislavě nás ještě Pavol stihl pozvat na pozdní večeři do Mc Donaldu a poté jsme již spolu s Dášou nasedli do rychlíku, který nás zavezl do Žďáru nad Sázavou.

Michael Kubík

Generální duchovní správce P. Heinrich Festing slavnostně přestřihává pásku a vernisáž může začít.

Hubert Tintelott odpovídá v průběhu vernisáže na dotazy všudypřítomné novinářky Dagmar Kubové.

Akce, na kterých byste neměli chybět

26. ledna 2001

Ples Kolpingova díla ČR a Biskupského gymnázia Adolpha Kolpinga

se uskuteční v sále Kulturního domu ve Žďáře nad Sázavou. Na plesu proběhne mimo jiné i stužkování maturantů Biskupského gymnázia.

23. – 24. února 2001

Školení vedoucích pracujících s dětmi a mládeží na letních táborech

proběhne v rekreačním objektu Kolpingova díla v Českovovicích a je určeno všem, kteří v létě příštího roku pojedou s dětmi na tábor organizovaný Kolpingovými rodinami.

21. dubna 2001

Shromáždění členů Kolpingova díla ČR

Každoroční shromáždění se bude konat v sále Městského úřadu ve Žďáře nad Sázavou a měli by se ho zúčastnit kromě představenstva také zástupci všech Kolpingových rodin.

Gloria in excelsis Deo...

Štastné prožití vánočních svátků a úspěšné vepluti

do nového roku přeje svým čtenářům

redakce Zpravodaje Kolpingova díla ČR,

